

Jette telt heel wat nationaliteiten. Elk van deze Jettenaren brengt een eigen, rijke cultuur met zich mee. Zo ook Bahram Shamsarya, afkomstig uit Iran, net als 52 andere Jettenaren. Het eerste land uit West-Azië in onze reeks 'Jettenaren van de wereld'.

In maart 2001 ontvluchtte Bahram op 29-jarige leeftijd samen met zijn moeder en 2 zussen Iran. Geen economische vluchtelingen, ze waren in hun thuisland beïndrukt rijk, maar wel vanwege de onhoudbare repressie in het fanatiek islamitisch land. Ze lieten alles achter, hebben en houden, vrienden en familie, op weg naar Europa. Het land van bestemming: onbekend. Uiteindelijk kwamen ze in België terecht. Met enkel een basiskennis Engels verliep het eerste contact bijzonder moeilijk. Ze werden opgevangen in het asielcentrum van het Rode Kruis in Yvoir, nabij Namen. Een harde periode van zes maanden, in oncomfortabele omstandigheden, afgesloten van de buitenwereld, zonder netwerk bereik, waarbij verschillende nationaliteiten zo goed mogelijk probeerden samen te leven.

De eerste naakte vrouw

Na zes maanden ontving de Shamsarya-familie hun verblijfsvergunning en na een tus-

senstop in Binche kwamen ze in Jette terecht. Hoe moet ik mijn zussen inschrijven op school? Waar kan ik terecht voor de elektriciteitsaansluiting? Waar kunnen we taallessen volgen? Bahram had zowat 1 jaar nodig om met zijn familie volledig georganiseerd te geraken. Maar de inspanningen loonden. Zo beëindigde zijn zus haar jaar als eerste van de klas in de Heilig-Hartschool.

Bahram zelf had in Iran een diploma geologie behaald. Hij werkte er echter ook als kunstenaar met een passie voor hout. Hij wou zich dan ook verder specialiseren in de kunsten. Na 1 jaar Nederlandse les was hij genoeg gewapend voor zijn ingangsexamen Vrije Kunsten aan Sint-Lucas. Niet zozeer de theoretische proef vormde een struikelsteen, maar wel de praktische tekenproef, naar model. Voor het eerst in zijn leven zag hij een naakte vrouw, ondenkbaar in een fanatiek moslimland. De cultuurschok kon nauwelijks groter zijn. Bahram vermande zich echter en slaagde met verve. In het kunstonderwijs

gaat er een nieuwe wereld voor hem open en de behulpzame docenten zorgen er mee voor dat Bahram zich steeds beter voelt in België. Na 3 succesvolle jaren moet hij zijn studies echter stopzetten van het OCMW. Pas jaren later, in 2016, keert hij terug naar Sint-Lucas om zijn Bachelor Vrije Kunsten af te werken. Op de foto poseert hij trouwens trots naast zijn eindwerk, een houtsculptuur waar hij 6 maanden bezeten aan werkte.

In de wereld van de kinderen

Nadat hij noodgedwongen een punt zette achter zijn studies, volgde Bahram een werkopleiding kinderopvang en -begeleiding. In 2008 gaat hij aan de slag in het Sint-Pieterscollege, waar hij meer dan 10 jaar later nog steeds instaat voor de voor- en naschoolse activiteiten. Hij vindt het fantastisch om zich dagelijks onder te dompelen in de wereld van de kinderen. Intussen zag hij reeds vele tientallen kinderen opgroeien en telkens weer leeft hij op als hij op straat enthousiast begroet wordt door een ex-leerling. Intussen integreert hij zijn kunststudies in zijn dagtaak. Zo realiseerde hij een voorstelling, waarbij de kinderen gebiologeerd luisteren naar zijn sprookjes/verhalen in het Nederlands en naar zijn Perzische liedjes.

Als Iranees draag je niet zomaar een nationaliteit mee, maar ook een rijke Perzische cultuur met bijhorende tradities

Ook op privé-vlak evolueerde het leven van Bahram fel. Intussen telt hij een ruime vriendenkring, met een amalgaam aan nationaliteiten. Op zijn 47ste droomt hij ervan om een gezin te stichten, maar de cultuurverschillen uit zijn opvoeding vergemakkelijken dit niet. Tenslotte is het niet zomaar een nationaliteit die hij meedraagt, maar een rijke Perzische cultuur met bijhorende tradities. Dit past in het rijtje met verschillen tussen Iran en België. In Iran wordt alles gedeeld en ontstaan er gemakkelijk vriendschappen. In België verloopt alles rustig en georganiseerd en groeien vriendschappen moeizamer. Maar eens de vriendschapsband er is, gaat deze wel dieper. Maar ondanks het feit dat hij Teheran mist, met de Kaspische zee en het Elboers-gebergte, voelt Bahram zich toch meer en meer thuis in Jette, 5.000 km verderop.